

[1]

Bruut met respect

RUUD VAN OOSTERHOUT

ontwerpen

Ruud van Oosterhout [1]

Hout als favoriet
materiaal [2]

[2]

Matthijs Pronker

De kracht bij Van Oosterhout ligt in de combinatie van een kunstzinnige opleiding (Arnhem), binnenhuisarchitectuur en stijlontwikkeling voor producten. Om die reden heeft hij de inrichting van alle kapperszaken van Rob Peetoom exclusief onder zijn hoede. Zijn ware kracht ligt in het hernieuwen van oude zaken. Dat kunnen panden zijn, maar ook principes of materialen.

Die laatste vormen zijn uitgangspunt voordat hij het spel van lijnen en liefde voor details aangaat in alle projecten die hij onder handen heeft. Het gesprek gaat enerzijds over hoe hij de basismaterialen transformeert en tegelijk over hoe hij renovatie aanpakt. In Amsterdam zijn dat bij voorbeeld die van een oude fabriek aan de Prinsengracht, een voorname bovenverdieping in de Hondecoeterstraat en zeer recent de transformatie in een monument aan de Lairessestraat. Dit pand van Philip Anne Warners, Huize Loma, geldt als een van de eerste sterke voorbeelden van etagebouw in de stad, begin vorige eeuw.

Ruud van Oosterhout vertelt gedreven hoe hij een deel van het oorspronkelijke juist heeft teruggehaald na de betimmeringen en verbouwingen die het origineel geen recht aandedden. Vanuit dat pure vertrekpunt durft hij vervolgens een moderne touch toe te voegen.

“Mijn respect voor het verleden is groot en daarmee duik ik waar mogelijk de archieven in om het originele idee terug te halen. Fraaie lambriseringen of schuifdeuren laat ik graag in tact. Maar huizen zijn niet voor de eeuwigheid gebouwd en zeker de interieurs wisselen met

de bewoners. In het geval van Huize Loma hangen de te lage deuren uit elkaar, maar mogen er wettelijk geen hogere in. Dat vind ik onzin. Het wonen is veranderd, de mensen zijn langer, daarin moet je mee als binnenhuisarchitect. Dit is overigens één pand waarvan ik voel dat ik er zelf wil wonen, zoveel allure straalt het uit.”

BEGIN “Mijn passie ligt bij materialen die leven. Hout is mijn fetisj. We hebben een groei gehad van laktechnieken, kunststoffen en laminaten die allemaal kleur meebrachten. Een soort decorbouw vanuit Italië. De afgelopen jaren zie ik weer erkenning voor het ambachtelijke en zoeken naar wat je met materiaal kunt doen. Persoonlijk doe ik veel met zuren en zandstralen waardoor het basismateriaal hout totaal verandert. Samen met mijn producent experimenteren en werken we met zuren die reageren op het looizuur in het hout, en manipuleren zo de kleur. Wat eerst een witte keuken met houtaccent was, werd zo uiteindelijk helemaal hout. Ik doe dat wel sophisticated, dus eerst het materiaal en de top, dan de nerf van het hout volgen en bepalen of die liggend dan wel staand moet worden. Daarna kijk ik samen met de klant hoe het materiaal zijn keuken al vorm geeft. Dus een paneel laten zien en roepen ‘dit wordt uw keuken’, dat vind je nooit bij mij.”

De materie dirigeert dus in zekere mate het uiteindelijke ontwerp, iets dat Van Oosterhout uit zijn kunstopleiding heeft meegekregen en vastgehouden. Het valt niet altijd

Ruud van Oosterhout ziet iedereen zitten en omgekeerd. Zijn bescheiden toonzaal aan de Roelof Hartstraat in Amsterdam-Zuid laat direct zien wie hij is en waar hij voor staat. Hier heeft de 43-jarige ontwerper zijn eigen bedrijf Bruut Kitchens gevestigd, waar hij nauw samenwerkt met vaste leveranciers als Flos en Sub-Zero/Wolf.

[1]

mee om klanten daarin mee te trekken. “Veel mensen gaan voor koele tinten omdat het tijdloosheid garandeert. Dus ik moet ze soms even mindsetten en leg dan bewust een koel grijs op het moodboard zodat ze voor een warme tint gaan kiezen. Manipuleren mag best een beetje, want zij denken te weten wat ze willen, maar ik moet het echt aan de weet komen. Dat begint al met de selectie van de opdrachtgevers.”

CHARISMA Net als keukenspecialisten vraagt ook Ruud van Oosterhout door over gewoonten, de routing in huis en legt hij omgekeerd uit waarnaar hij streeft. Nadenkend en zijn overtuiging navoelend stelt hij: “Rust, ruimte, sereniteit, dat moet de woning in zich dragen. De mensen brengen de ziel erin en toch zijn vertrekken op hun mooist als ze klaar maar nog leeg zijn, zonder meubels met alleen een prachtig lichtplan. Omdat er dan nog een nieuw leven gaat beginnen.”

Dat even solitaire aanraken heeft niets te maken met mensenvrees. Integendeel, op de Woonbeurs nodigde hij iedereen uit om vooral te komen vragen, praten, eten. Bij iedere klant loopt hij het liefst meteen naar binnen om te zien hoe ze wonen. Vol charisma vertelt hij hoe dat in

zijn werk gaat. “Hier in de buurt op de gracht waren de bewoners ronduit ontevreden. Hun hele leven en koken zat op het noorden. Je kunt dan van alles een beetje om-

Vertrekken zijn op hun mooist als ze nog leeg zijn.

gooien maar beter een totaal nieuw plan maken, inclusief de sloophamer. In plaats van het beoogde budget wordt de investering verdubbeld maar dan heb je wel een nieuw huis, helemaal naar wens. Veel is in de naoorlogse jaren ook verpest met schrootjes, toogjes of veel te veel deuren. Als je ergens al een tijdje woont, ben je geconditioneerd met die omgeving. Dan zie je alleen een prutskeuken op die paar vierkante meter als optie, en dan kom ik dus.”

Bij renovaties blijft de keuze voor de uiteindelijke invulling bij de opdrachtgever, ook al staan er spraakmakende meubels in de eigen showroom en liggen er overal stalen van hout, linnen en andere materialen die Ruud van Oosterhout in eigen productie heeft. Hij zeurt niet als ze stof op de markt kopen of een voordelige keuken van een goed merk bemachtigen. “Dat snap ik wel, maar qua architectenwerk blijft helder wat ik kost en waarom. Ik heb

een bouwkundige die meeloopt, we maken na een paar sessies echte schetsen, geen 3D want dat ziet er veel te klaar uit, zoiets blokkeert het proces. Ik begin in eerste instantie heel erg te praten tegen die opdrachtgevers en gaandeweg ontstaan allerlei lijnen. Ik verwacht daarbij ook duidelijke communicatie van die klant, anders wordt het niets. De grote lijnen worden besproken met de uitvoerder en pas dan maattechnisch in een bouwkundige tekening vastgelegd. Na de vergunningen begint het pas.” De meeste opdrachtgevers zien direct de meerwaarde; de eigenwijzen komen er iets later achter. Zoals een klant die dacht met Poolse arbeidskrachten een goede besparing te krijgen en nu al over het begrote maximum zit, terwijl het pand nog lang niet klaar is. Leedvermaak voelt hij daarbij absoluut niet. Het maakt hem treurig.

“Het gaat mij om de liefde en aandacht waarmee een pand glorie krijgt. Dus ook die wand achter de ketel moet netjes afgestukadoord worden. Ik weiger koopjes. Na al die tijd en zorg die opdrachtgevers en adviseurs uitvoerders erin steken, ga je toch voor perfectie? De kracht van het schilderij valt of staat met de goede lijst en een mooie muur erachter.”

www.rvodesign.com

[2]

[3]

[4]

Aandacht voor zichtlijnen [1]

Project Eindhoven [2]
foto Dirk Hardy

Project Groningen [3]
foto Dirk Hardy

Veel proeven met hout in de zaak [4]